

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Clypevs Theologiæ Thomisticæ

Continens Tractatus de attributis, de visione Beatifica, de scientia Dei, ac
de ejus voluntate, & Providentia

Gonet, Jean-Baptiste

Parisiis, 1669

§. I. Sententia negans proponitur,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77232)

leū beati, nequit aliquid componi; cū Deus non possit venire in compositionem alterius, saltem per modum partis componentis, ut ostendimus Tractatu precedenti, agentes de simplicitate Dei: Ergo essentia divina non potest uniri intellectui beatorum, per modum speciei intelligibilis.

Confirmatur: Hęc unio essentiaē divinaē per modum speciei cum intellectu beati, deberet fieri per aliquam novam actionem Dei: At nulla potest assignari nova Dei actio, quā illa extrema inter se conjungat: Ergo nequit dari talis unio essentiaē divinaē cum intellectu creato.

79. Ad objectionem in primis responderi potest cum Ferrariensi 3. contra Gent. cap. 51. distinguendo Majorem. Debet aliquid per se unum resultare, in esse naturali, & entitativo, nego. In esse intentionali, & intelligibili, concedo. Eodem modo distinguenda est Minor: nam licet ex unione essentiaē divinaē per modum speciei cum intellectu beato, non possit unum per se resultare in esse naturali, & entitativo; bene tamen in esse intentionali, & intelligibili.

Respondeo secundo negando Majorem. Ut enim supra ostendimus ex doctrina Aristotelis, & Commentatoris: ex intellectu, & intelligibili non resultat aliquod tertium, sed potius ipse intellectus transit in rem intellectam, & fit ipsum objectum in esse intentionali, & intelligibili: *Anima enim* (inquit Aristoteles) *intelligendo fit omnia*. Unde in visione beatifica, intellectus lumine gloriae perfusus, & divina essentia ut specie intelligibili actuatus, & completus, fit deiformis, & veluti Deus in esse intelligibili. Quare tunc praesertim verificatur illud Prophetiae Psalm. 81. *Ego dixi Dii estis, & filij Excellentes omnes*, & completur illud Christi Ioan. 17. *Ego claritatem quam dedisti mihi, dedi eis, ut sint unum, sicut & nos unum sumus*.

80. Ad confirmationem dicendum, unionem essentiaē divinaē per modum speciei intelligibilis cum intellectu beati, fieri per eandem actionem per quam infunditur lumen gloriae: nam actio quae attingit ultimam dispositionem ad aliquam formam, extenditur ad unionem ejus cum subiecto, ut docent Philosophi. Unde cū lumen gloriae se habeat per modum ultimae dispositionis ad receptionem, seu quasi receptionem essentiaē divinae in ratione formae intelligibilis, ut dicimus disputatione sequenti: consequens est, ut infusio illius, sit etiam unio ejusdem essentiaē per modum speciei cum intellectibus beatorum.

ARTICULVS IV.

An essentia divina, unita intellectui Beatorum per modum speciei intelligibilis, activè concurrat ad claram Dei visionem?

§. I.

Sententia negans proponitur, & praecipua ejus fundamenta referuntur.

81. Partem negantem tenent Bannez hīc, & quidam alij, existimantes essentiam divinam in ratione speciei, intellectui beatorum unitam, non esse principium effectivum ut quo, sed tantum formale, respectu visionis beatificae. Praecipuum hujus sententiae fundamentum est, quia omnis species activè concurrrens ad intellectiōnem, sub-

A ordinatur intellectui; talis enim concursus, cū sit vitalis, subordinari debet potentiae vitali, & ab ea dependere: Sed divina essentia repugnat subordinari intellectui creato, & dependere ab illo: Ergo & activè concurrere ad visionem beatificam.

Praeterea, Talis concursus activus, si daretur, non esset liber, sed necessarius, quia procederet ab ipsa divina essentia immediate, & non à voluntate, vel à potentia executiva: Sed nullus potest dari concursus Dei ad extra, qui non sit liber: Ergo &c.

Addunt alij, quod relationes in divinis non sunt activae ad extra, ut communiter docent Theologi: Sed illae ununtur intellectui beatorum, per modum objecti motivi, & speciei intelligibilis: Ergo influere activè ad intellectiōnem, non est de ratione speciei. Quod confirmant ex communi sententia Thomistarum, qui docent substantiam Angeli gerere vices speciei impressae in sui cognitione, & tamen illa non potest activè influere in talem operationem: cū nulla detur substantia creata, quae sit immediate operativa, ut docet D. Thomas infra qu. 54. ar. 3.

§. II.

Sententia affirmans, ut verior & probabilior eligitur.

C Dico breviter, essentiam divinam, ut unitam intellectui beatorum per modum speciei intelligibilis, activè influere in sui visionem. Ita communiter docent Thomistae, quos referunt, & sequuntur Salmanticenses hīc disput. 2. dubio 3.

Probatur primò conclusio: Illud quod ultimò determinat, actuat, & complet intellectum creatum ad claram Dei visionem, ad illam activè concurrat: Sed essentia divina, per modum speciei intelligibilis intellectui beatorum unita, ultimò illum determinat, actuat, & complet ad claram sui visionem: Ergo activè in illum influit. D Major constat, complementum enim virtutis activae, ad lineam virtutis activae pertinere debet, & esse principium activum, saltem ut quo. Minor verò probatur: quia intellectus illustratus, & perfusus lumine gloriae, non intelligitur esse ultimò completus, & determinatus ad claram Dei visionem, donec intelligatur essentia divina, unita intellectui in ratione speciei intelligibilis. Ut enim supra ostendimus, & docent Philosophi in libris de anima, ad quaecumque intellectiōnem, duplex requiritur complementum, ac determinatio: una ex parte potentiae, quae fit per lumen intellectuale: altera ex parte objecti, quae procedit à specie intelligibili ejus vices gerente; quia intellectio fit per assimilationem, & unionem potentiae cum objecto.

Probatur secundo: Visio beata, non solum specificatur à lumine gloriae, sed etiam ab essentia divina, in ratione speciei intelligibilis unita: Atqui actio specificatur à forma, & virtute quae est principium effectivum illius, v. g. calefactio à calore, illuminatio à luce: Ergo non tantum lumen gloriae, sed etiam essentia divina, intellectui beatorum per modum speciei unita, activè influit in visionem beatificam.

Tertio suaderet conclusio: Essentia divina, ut unitae intellectui beatorum per modum speciei, debet attribui quiddam est de ratione speciei intelligibilis ut sic, dummodo nullam includat